

SM119

Onze verborgen verslaving

Stel je voor, in de nabije toekomst, het is woensdagavond, ergens half januari. Je zit lekker thuis in je warme woonkamer tv te kijken. Kopje koffie erbij. Heerlijk. En dan POEF! Ineens is het pikkedonker: de elektriciteit is uitgevallen. Je ziet meteen dat de hele straat hetzelfde probleem heeft. Je kijkt lichtelijk geïrriteerd om je heen — het werd net spannend in de film die je aan het kijken was — en gaat op zoek naar een zaklamp. Of kaarsen.

Zaklamp gevonden, maar geen batterijen. Kaarsen gevonden, maar geen lucifers. ‘Ach, ze zijn er ongetwijfeld mee bezig’ en je pakt de smartphone er maar eens bij. Geen internet! ‘Nou ja, dan maar vroeg naar bed, wellicht ontwikkelen zich daar nog eh, onverwachte initiatieven’.

Donderdagochtend

Nog steeds pikkedonker. En koud! De vrieslucht is je huis binnengedrongen en je kunt nu je eigen adem zien. Je smartphone is leeg. Je stapt uit je bed en stoot je kleine teen. Vloeken! Er is geen licht. Je cappuccino kun je vergeten. Je kunt nergens heen want je elektrische auto is niet opgeladen.

Zaterdag

De koelkast is nagenoeg leeg. De supermarkt heeft de verderfelijke waar met voorrang verkocht, maar er is geen nieuwe aanvoer. Je smartphone, tablet, laptop en pc zijn dood.

Dag 6

De tankstations hebben geen aanvoer meer. Onder de grote rijen wachtenden breken gevechten uit. Je moet in huis je winterkleren aanhouden.

Dag 10

Nog steeds geen stroom. Je hebt niks te eten voor jou en je gezin. Geen water, geen gas. Je burens, iedereen heeft exact hetzelfde probleem.

Dag 15

Niets werkt. Je bent omringd door nutteloze platte zwarte apparaatjes. Je hebt honger en dorst. Je hebt geen idee hoe je vuur moet maken, water moet zoeken, welke wortels eetbaar zijn en hoe je je moet verdedigen tegen kwaadwillenden.

Ben je daar nog?

In onze westerse samenleving staan we er nauwelijks bij stil, maar we zijn allemaal hopeloos verslaafd aan elektriciteit! Bedenk maar eens wat het laatste is dat je doet voordat je gaat slapen en het eerste dat je doet nadat je wakker bent geworden.

In bovenstaand rampenscenario valt iedereen terug naar de absolute basis: overleven met je kleine sociale groepen van familie, gezin en wellicht een paar hele goede vrienden. Die komen eerst. Daar ga je voor zorgen en je doet er alles aan om je eigen veiligheid en die van je dierbaren te borgen. Zoals iedereen om je heen.

Suprasystemische collaps als gevolg van overshoot of overconsumptie, wanneer een populatie de draagkracht van haar leefomgeving overschrijdt, zal zich manifesteren als aanvankelijk incidentele en later structurele uitval van de infrastructuur: elektriciteit, gas, water, voedsel. Klagen heeft dan geen zin. Overleven wordt accuut en je hebt daarin geen keuze. Weet jij nog hoe het moet?

Meer weten?

<https://www.demensalsgrens.nl> (website, WordPress)

‘De mens als grens — Over de onbuigzame barrières van ons bestaan’.

<https://www.managementboek.nl/boek/9789083207742/de-mens-als-grens-bart-flos> (boek ‘De mens als grens’ op Managementboek)